

't Spycckertje

Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

Karrenmuseum Essen vzw

Secretariaat: HEEMHUIS, Moerkantsebaan 48, 2910 Essen

Koninklijke Heemkundige Kring: +32 3 667.73.90 - heemhuis@skynet.be

Karrenmuseum: +32 3 667.11.42 - info@karrenmuseum.be

Verschijnt driemaandelijks
Afgiftekantoor 2910 Essen 1

2de trimester 2013
28ste jaargang n^r 2

Bezoek ook
de website
heemkundigekringessen.be

nummer 2/2013

**Nieuwe voorzitter
Karrenmuseum** 15
Jan Deckers

**Karrenmuseum opent
nieuw onthaalgebouw** 16
Leo van den Berg

**Compilatie oude
essense filmbeelden** 17
Rudi Smout

Feestmaal 17
Veerle Snoeck

**Samen méér dan 100 jaar
vrijwilliger** 18

Kringse lezingen 18
Guy Van den Broek

De Spycker 18

Zot van Rose 19
Jan Michielsen

**Felle strijd tussen
Ne(e)len en Pe(e)ters** 21
Jan Suykerbuyk

**Van ossen en bijlen
tot de euro** 22
Elly de Bruijn

Vrienden van 't Karrenmuseum 23

Belangrijk bericht:: Het secretariaal van de Heemkundige Kring zal de ganse maand juni gesloten zijn.

Beste lezers van 't Spyekertje/'t Karwiel.

Sinds 27 februari 2013 heb ik het genoegen voorzitter te mogen zijn van Karrenmuseum Essen vzw, of eenvoudigweg *ons Karrenmuseum*. De meesten van jullie zal ik al geregeld hebben ontmoet en zullen mij wel kennen, vandaar dat ik van deze gelegenheid vooral gebruik wil maken om de ambities toe te lichten die we met vrijwilligers, werknemers, bestuurders en samenwerkende partners willen verwezenlijken.

Het bestuur van het Karrenmuseum heeft vorig jaar resoluut gekozen voor een professionalisering van zowel de museumwerking als de vereniging zelf. Het liet zich daarbij inspireren door verschillende workshops over cultuurmanagement, onderzoeksresultaten uit het Vlaamse museale landschap en aanbevelingen van verschillende beleidsmakers. We hebben geconcludeerd dat er sinds de oprichting en erkenning van ons museum veel belangrijke ontwikkelingen zijn gerealiseerd, maar dat er anderzijds ook nog belangrijke stappen moeten worden gezet. De toenemende professionalisering in de Vlaamse cultuursector en de vraag van overheden naar meer transparantie onderstrepen dit.

Met de aanstelling van Leo van den Berg als zakelijk leider richtten we ons in september concreet op de professionalisering van de interne organisatie en bijgevolg de algemene museumwerking. Eén van de eerste resultaten is een structuurschema dat de basis vormt voor een heldere en eigentijdse organisatie van het Karren-

museum. Een volgende stap is de realisatie van een visietekst. Deze tekst beperkt zich niet alleen tot de interne organisatie, maar richt zich ook op de samenwerking met partners. Hierbij denken we niet alleen aan onze voorrechtspartner Koninklijke Heemkundige Kring Essen, VVV De Tasberg, De Kiekenhoeve en natuurlijk de gemeente Essen, maar in ruime zin ook de provincie Antwerpen en de Vlaamse overheid. Gedurende 2013 zal de visietekst met de verschillende partners worden besproken en op basis van deze gesprekken volgt het Beleidsplan 2014-2019.

Niet alleen in debatten en op papier werd de afgelopen maanden begeesterd aan de toekomst van het Karrenmuseum gewerkt, zeker ook in het museum zelf zijn stevige fundamenten voor een professionalisering verwezenlijkt. Meest in het oog springende voorbeeld daarvan is de realisatie van het nieuwe onthaalgebouw. Dit geeft het museum de eigentijdse uitstraling die het verdient en maakt dat het Karrenmuseum aan alle voorwaarden van de officiële erkenning door de Vlaamse overheid voldoet. Andere belangrijke ontwikkelingen zijn dat het Karrenmuseum zich steeds nadrukkelijker profileert als kenniscentrum, dat de collectie kwalitatief steeds sterker wordt en dat ze door een verbeterde infrastructuur in stroomversnelling een waardige presentatie krijgt.

De weg naar professionalisering is definitief ingeslagen en daar plukken we inmiddels de eerste vruchten

van. Er zullen nog de onvermijdelijke groei pijnen volgen, ook daar zijn we ons van bewust. Als we echter op dezelfde tomeloze inzet van onze vele tientallen vrijwilligers, werknemers en bestuurders mogen blijven rekenen,

dan zie ik de toekomst van ons Karrenmuseum met bijzonder veel vertrouwen tegemoet.

Dank voor jullie steun en graag tot ziens in het Karrenmuseum,

Jan Deckers, Voorzitter

Karrenmuseum opent nieuw onthaalgebouw

Zaterdag 27 april 2013 zal de boeken ingaan als een historische dag voor het Karrenmuseum. Dan opent het museum namelijk officieel de deuren van zijn nieuwe onthaalgebouw. Een noodzakelijke stap voor de toekomst van het Karrenmuseum, een stap die we nooit hadden kunnen zetten zonder de steun van onze vrijwilligers.

Met de opening van het nieuwe onthaalgebouw voldoet het Karrenmuseum bij de start van dit toeristisch seizoen aan alle vereisten voor de erkenning door de Vlaamse overheid. Die erkenning is van groot belang om in aanmerking te blijven komen voor verschillende subsidies. Met de ingebruikneming van het onthaalgebouw zullen er ook een aantal praktische zaken veranderen. Meest merkbare gevolg is dat het museum niet langer gratis toegankelijk is. Ook dit is een vereiste van de overheid, opdat we als museum een nadrukkelijke inspanning doen om zelf meer inkomsten te genereren.

In 2013 zijn de volgende tarieven van toepassing:

Individueel bezoek

Volwassen bezoekers	€3,-
Kinderen t/m 12 jaar	Gratis
60+	€2,-
Andersvaliden	€2,-
Leraren- en studentenkaart	€2,-

Rondleidingen

Groep met gids	€30,- per gids + €2,- pp
Scholen in Essen	Gratis
Scholen buiten Essen	€2,- pp (gratis gids)

Ook de openingstijden van het Karrenmuseum wijzigen:

April tot en met september:

Werkdagen	10 u. – 16 u.
Zater-, zon- en feestdagen	13 u. – 17 u.

Oktober tot en met maart:

Werkdagen	10 u. – 16 u.
Zater-, zon- en feestdagen	gesloten

Toegangsmunten zijn steeds te koop bij VVV De Tasberg en tijdens werkdagen aan de balie in het nieuwe onthaalgebouw. In een volgende editie leest u meer over de inrichting van het nieuwe onthaalgebouw, maar voor die tijd bent u natuurlijk altijd van harte welkom om al eens een kijkje te komen nemen.

Tot slot wil ik graag Leader MarkAante Kempen en de gemeente Essen bijzonder bedanken voor de financiële ondersteuning voor deze prachtige realisatie en natuurlijk ook onze vele vrijwilligers die allemaal op hun eigen manier hun steen(tje) hebben bijgedragen. Enorm bedankt, zonder jullie was dit nooit gelukt!

Leo van den Berg

Compilatie oude Essense filmbeelden

Kobie bracht Essen in Beeld, Finessen en de Erfgoedstichting Heidebloempje samen om op donderdag 25 april een filmavond te organiseren met oud Essens filmmateriaal.

Er werd heel wat beeldmateriaal verzameld en gedigitaliseerd. De organisatoren zijn daaruit een sterke compilatie aan het destilleren van reeds vertoond materiaal, maar ook van heel wat nieuw opgedoken beelden. Meer info kan je tijdig vinden op www.esseninbeeld.be.

Deze avond start om 20u in de GC De Oude Pastorij en de toegang is volledig gratis.

Op dinsdag 30 april volgt een tweede vertoning in LDC 't Gasthuis om 14u.

Iedereen op post. Nostalgie is verzekerd!

Op de filmbeelden van de laatste rondgang van de brouwerswagen kan je zien dat het paard mag meedrinken aan de toog van café De Meeuw.

Rudi Smout

feestmaaltijd

Hebt U binnenkort een communicant in de familie, of een ander groot feest in het vooruitzicht?

Wat gaat U de gasten aanbieden voor de maaltijd?

Misschien kan bijgevoegde menukaart uit 1896 U inspireren, zodat uw genodigden zeker niet met honger naar huis moeten gaan, of vlug nog even bij de frituur op de hoek binnenspringen

...

In elk geval, smakelijk! Dat alles U lieden wel becoome!

Veerle Snoeck

Op den veertienden dagh van Juny l'en jaere 1896, dagh der eerste Geestelyke Mael-tyt van hunnen OUTSTEN SONE FRANCISCUS versoect Myn Heer GUST KOCKX ENDE SYNE VROUWE hunlieder maeghen ende vrienden op eenen geselligen mael-tyt.

—
SYT ALLE WELGHEKOMEN

ENDE

EET SMAECKLYCK

—
CAERTE VAN DIE SPEYSEN

1° SCOTELE

Waeter, waerin vleys ghecooct is ende sterkens, ende groenicheid ende ballekens van ghecapt vleys ofte fricadellen. Seer lekker voor die liefhebbers.

2° SCOTELE

Een pottekeyn van koekendeegh met kleine ghecoocte, ghepelde viskens, seer smaeckelyk gemaakt met leckere saus.

3° SCOTELE

Meelappels ofte potaten, mals ghecooct ende opghedient te samen met eenen seer grooten vis, door die cloecke vissers van Oostende opghedaeld uit het diepste van die Noord-See. Voorsichtig ende niet gulsig elen om niet van ghevaerlicke gnaeten gheplaegt te syn.

4° SCOTELE

Jeughdighe erwetekens, lekker ghestoof ende opghedient met ghebraeden vleys van een os. Goeden cost voor gesonde maeghen.

5° SCOTELE

Nieuwe geschooten scheuten ofte soogenaemde aspergiën met gebraeden stuck van een jeugdighe calf, seer lekker met goede saus oöverghoeten.

6° SCOTELE

Kip-kap van kiecken vleys ende leckere saus, ende duvelsbrood ende fricadelballekens, ende so voorts, opghedient in enen pot van koekendeegh. Seer leckeren cost, maer niet ghepast voor alle maeghen.

7° SCOTELE

Het eerste groen uit die velden, door die boeren van Buyten ghenaeht crop-salaet, schoen ende lekker opgedient met scheyven van ghecoocte swijnsbillen.

Voirts kunnen alle die gasten naer hertelust eten van die leckere ghebacken ende fruyt, uyt alle landen ter deser ghelegenheyt door vreemde schepen in onze stat aangebracht.

Daer syn oock alder soorten van bier ende weyn volghens discretie van den gaste. Maer daer het vandagh een Godvruchtigh ofte kerckelyck feest is gheweest moet elck uitscheyden als hy genoegh heeft.

—
Dat alles Ulieden wel becoome.

Louis de vaste opbouwer van de kiosk.

Samen méér dan 100 jaar vrijwilliger

Tijdens de kaas- en wijnavond voor de vrijwilligers van de Heemkundige Kring op vrijdag 15 maart in het Beekdal, werden Maria Antonissen en Louis Verrycken in de bloemetjes gezet. Reeds méér dan 50 jaar zijn zij trouwe vrijwilligers van onze kring.

>> **Hartelijk dank voor jullie inzet** <<

Maria, jaren conservator van de heemkunde geweest, zien we hier bij een tentoonstelling van de heemkunde-mutsen.

Maria, geeft nog eens les.

'De Kringse lezingen'

De eerst volgende lezing zal doorgaan op dinsdag 7 mei, in de raadzaal van het gemeentehuis om 20 u. Daar stelt oud-burgemeester, Herman Suykerbuyk zijn nieuwste boek voor 'Le Journal d'un Député de Campagne'. Daarin blikt hij terug op zijn politieke loopbaan van meer dan 30 jaar in Essen van 1965 tot 1999 als burgemeester en in het parlement.

Op dinsdag 18 juni om 20 uur in het CC de Oude Pastorij zetten we Edgar Francken, zoon van wijlen dr. Francken op het spreekgestoelte over zijn werk als moderne missionaris in Bolivië nu al 35 jaar lang. Dit gebeurt in samenwerking met 'Essen in de Wereld'.

Inkom voor de lezingen is gratis.

Guy Van den Broek

De Spycker 2013

Onze nieuwe jaarboek De Spycker 2013 is verschenen. U kan het boek kopen in het Heemhuis voor 15 euro (exclusief verzendingskosten).

Leden uit Essen kunnen kobieques gebruiken om hun lidgeld te betalen.

Rechtzetting:

In De Spycker 2013 is een fout gesloten. In het artikel van Guido Van den Broek over 60 jaar IPSAM staat op bz. 53 dat Herman van Ginneken geboren werd op 17 februari 1952. Dit moet zijn: op 17 februari 1948.

Onze verontschuldigen hiervoor.

Zot van Rose

Hedentendage kan men zot zijn van een stad (zot van A) van een gemeente (zot van E) of gewoon van het fiets- of wandelpad dat men heeft genoemd naar de schrijfster Rose Gronon .

Zot zijn van iets of iemand veronderstelt aantrekkingskracht. De schrijver dezes voelt zich aangetrokken tot Rose gewoon omwille van de ligging en omgeving van haar pad.

De moedige fietser of wandelaar die na een slapeloze nacht toch vroeg uit zijn of haar bed kruipt, wordt hier beloond met een paradijselijk ontwakken waarmee bevestigd wordt dat ochtendstond goud in de mond heeft. Een zombie wordt hier tot leven gewekt zodat hij kan genieten van een weids landschap dat het gevoelen geeft van een grootgrondbezitter te zijn die amper de grenzen van zijn eigendom ziet of kent. Kortom, pluk de dag.

Wanneer men verder leest kan men zich echter afvragen of het zot zijn van Rose en haar pad niet in de eerste plaats geldt voor de man die zich in zijn geschriften heeft uitgeroepen tot ontwerper en eerste gids van het Rose Gronon pad. En wie anders kan dat zijn dan wijlen Meester Alfons Tireliren.

Het is dan ook gepast om terzake Meester Alfons zelf aan het woord te laten.

In de Spycker van 1961 geeft Tireliren toe dat zijn eerste ontmoeting met Rose Gronon slechts plaatshad in 1952 in de lange Beeldekensstraat in Antwerpen waar hij van haar een dennenbos van 5000 vierkante meter kocht, gelegen te Wildert op de

kruising van Schaapsbaan en Zandstraat en dat het latere Kraaiendonk zal worden. Terzelfdertijd vernam hij dat Rose Gronon enkel de schrijversnaam was van Martha Bellefroid en dat zij in de oorlogsjaren had verbleven met Antwerpse vrienden te Wildert waar zij nog had gepubliceerd onder de schuilnaam Bella van Wildert. Ze huurde eerst een kamer op de Voorste Wildert en later nog in de Sint Jansstraat nr 66.

Zonder schroom voegt Tireliren er aan toe dat veel later nog ze haar meubeltjes onder dak bracht bij hem in de Stationstraat te Essen. Terzelfder tijd beklemtoont hij dat zij zelden of nooit samen op tocht zijn getrokken maar enkel de plaatsen bezochten waarheen de fantasie hen bij het schrijven voerde.

De meerwaarde van hun samenwerking beschrijft hij mooi als volgt “Moesten wij beiden lang geleefd hebben dan zou ik durven zeggen: zij leefde bij Rubens en schreef zoals die schilderde. Ik bij Breughel. De muziek van Gronon wordt bedreven door mensen van adel op een kasteel, spelend op clavecimbel of harp. Tireliren zoekt dansende boeren bij trommel en trekorgel. De boeren van Gronon zijn ruw, dom en wreed. Ze laat een soldatenhoofdman martelen en met pijlen doodschieten op een dorpsfeest van de schuttersgilde. Neen Bellefroid! Al ging je te Wildert in de oorlogsjaren de boer op voor eten, van de boeren hield je niet!”

Ongeacht de aard van de relatie tussen Rose en Fons, feit is dat de sa-

menwerking schrijfster- regisseur de opvoering van de Gyldenlöve- Saga tot een voltreffer heeft gemaakt ter gelegenheid van de viering van Essen 800.

Voor de schrijver dezès heeft de herinnering aan die opvoering nog een bijzondere bijklank vermits het de enige keer is geweest dat zijn naam als acteur prijkte in de aankondiging van een toneelstuk. Mijn rol was deze van een soldaat te samen met Frans Meukens, Piet Nuijten, Louis Aerden, Leo Peeters, Jos Peeters, Karel Peeters, Jos Keuppens en Frans Kools. Wellicht door een spelling van het lot kreeg ik de meest verantwoordelijke opdracht vermits ik de trapladder stevig moest vasthouden van waarop een ongehoorzame soldaat moest worden opgehangen aan een van de lagere bomen rondom de Oude Pastorij. Die opdracht heb ik god zij dank tot een goed einde gebracht vermits de veroordeelde soldaat tenminste niet met de strop om de hals in de struiken van de Oude Pastorij is beland.

De fietser en wandelaar langs het Rose Gronon Pad heeft de keuze tussen verschillende bestemmingen, die althans in het geval van de schrijver, telkens bepaald worden door de wens om een goede herinnering opnieuw te beleven. Als dusdanig drijven nostalgische krachten mij vaak in de richting van de molen en de Veurste Wildert langs waar ik, door naar rechts te draaien, via de Sint - Jansstraat, juist voor het bereiken van de beek, een trotse blik kan werpen op een woning met geel ge-

schilderde gevel, jaartal 1925 en huisnummer 186. Met enige overdrijving zou men hier kunnen spreken van een onstuitbare drang van terug naar familie. Het gaat hier immers om een huis dat nog werd gebouwd door mijn grootvader en aannemer-metser Jan Michielsen na diens terugkeer uit Frankrijk waarheen hij na WO2 met zijn gezin was geëmigreed om werk te vinden. Hierbij een woordje van dank aan de huidige bewoner dhr Hurts voor het goede onderhoud maar deze verwijst vooral naar het werk van een van de vorige bewoners met name ene Mathijssen afkomstig van Kalmthoutse Hoek .

Om wijlen meester Tireliren nog een plezier te gunnen breng ik vanuit de St-Jansstraat nog een vluchtige groet aan de Lourdesgrot waarover de meester met zijn gekend enthousiasme het volgende heeft geschreven. "De eerste pastoor op Wildert was pastoorke Peeters benoemd in 1878. Nog eerder dan een noodkapel liet hij op gronden bestemd voor de parochiekerk een Lourdesgrot aanbren-gen. Was het geen zichtbaar succes dat dit pastoorke destijds van een verlaten en onbekend gehucht de eerste en grootste bedevaartplaats van de Noorderkempen heeft gemaakt met bezoekers van heinde en verre?

Wellicht verklaart dit respect van Tireliren voor het Pastoorke waarom jaarlijks een leerjaar van de Broedersschool te voet op bedevaart moest gaan naar de Lourdesgrot op de Wildert. De herinnering aan deze bede-

vaart doet mij terzelfdertijd terugdenken aan de stop die de klas maakte in de fameuze Kuil bijna op het einde van het Beylepad en waarin volgens Tirelirens vele Wildertse koppeltjes nog hebben gevreeën. Als jonge studentjes ging onze aandacht toen echter vooral naar het flesje limonade dat wij eindelijk mochten uitdrinken om krachten op te doen voor de rest van de wandeling naar ons punt van vertrek.

Fietsend richting Kuil kom ik echter eerst nog voorbij het vroegere ouder-

lijk huis, op de hoek van de Beylestraat, van wijlen Jos Van Ginderen, een Antwerp voetbalvedette waarvan Roger Suykerbuyk de loopbaan heeft beschreven in het jaarboek de Spycker 2009. Zelf koester ik echter meer de herinnering aan het bezoek, dat ik met Jos zijn echtgenote Tante Terry, mocht brengen aan de Essense scholen tijdens de Carnaval in 1968 als vervanger van een zieke prins Ricardo (Richard Tax).

Jan Michiels

felle strijd tussen Ne(e)len en Pe(e)ters

Wat heeft de lijst met de meest voorkomende achternamen in Essen met heemkunde te maken? Iets in mij zegt: "Toch wel wat." Al was het omdat wijlen Flor Backx ooit – het was in 1986 - in De Spycker een potig artikel schreef over de herkomst van alle in Essen voorkomende achternamen. Een titanenwerk dat een vervolg verdient, maar we zijn enkele decennia verder – 27 jaar! - en het houdt niet meer op bij Van Loon, Konings en Van den Bergh: het is vandaag een 'kluwen' van namen, waarvan er nogal wat slechts één of enkele ke(e)r(en) voorkomen. Het brengt ons bij de top tien, die menig lezer wel bekend in de oren zal klinken.

Op de tiende plaats: Jans(s)en(s). Ze zijn in onze gemeente met 119. Op negen Van Ginderen, goed voor 129 Essenaren. Suy(ij)kerbuy(ij)k komt op de zevende plek. 147 inwoner van Essen delen deze achternaam met mij. Ook de achternaam Bro(o)s(ens) staat

148 maal in de betreffende tabellen. 168 bewoners van de grensgemeente heten Jacob(i)s, ze nemen daarmee de zesde stek in. Op de vijfde plaats komen we Van den Berg(h)(e) tegen: 186 Essenaren heten zo. De vier eerste achternamen in dit enigszins speciaal lijstje scheiden zich lichtjes af. Konin(g)c(k)(x)(s) telt nogal wat schrijfwijzen, 257 Essenaren hebben één van deze varianten op hun identiteitskaart staan. De Van Lonen zijn met 260 (derde plaats) en de Pe(e)tersonen met 289 (tweede). De naam Ne(e)len wint! 291 mensen mogen zich de drager van 'Essens meest voorkomende achternaam' noemen.

Toch oppassen, het kan snel veranderen: de cijfers zijn vers, maar al enkele weken oud en met een plots sterfgeval of een geboorte kunnen Ne(e)len en Pe(e)ters plots naast elkaar staan. Wordt dus wie weet vervolgd volgend jaar.

Jan Suykerbuyk

Van ossen en bijen tot de euro (deel I)

De Romeinen kenden nog geen echte waspoeders. Om hun kleren te wassen gebruikten ze de ammoniak die vrijkwam uit gegiste urine. De regels komen niet voort uit de huishoudkunde of een exemplaar over witwaspraktijken. Ze hebben wel iets te maken met de geschiedenis van het geld.

Toen Titus, zoon van de Romeinse keizer Vespasianus, zijn vader aansprak over de belastingheffing op openbare urinoirs, sprak deze de gevleugelde woorden: 'pecunia non olet' (geld stinkt niet). Of het daar bij is gebleven vermeldt de geschiedenis niet!

Geld heeft niet altijd bestaan in de vorm die wij nu kennen: munten, biljetten en elektronisch geld. Zo betaalden Grieken en Romeinen met runderen. Het Latijnse woord voor geld, pecunia, is afgeleid van pecus-vee. Andere volkeren gebruikten zout, schelpen, kralen (kristal) en duizenden andere voorwerpen en zelfs dieren om handel te drijven. Maar niet om het even wat was geschikt om handel te drijven. Neem nu bijvoorbeeld de os: in de tijd van de Griekse dichter Homerus gold die als algemeen betaalmiddel en ook in vele Afrikaanse culturen was vee een geliefd betaalmiddel. Ruilen kwam ook op de nota voor! Maar reizende handelaren konden daar minder mee aanvangen. Zij hadden behoefte aan een algemeen ruilmiddel dat weinig plaats innam en niet kon bederven.

Zo'n ruilmiddel was zout. In het oude Rome werden soldaten en officieren ermee betaald en overal ter wereld fungeerde het als koopwaar, statussymbool, waardemeter en betaalmiddel. Marco Polo vermeldt in zijn veertiende-

eeuwse reisverslag het gebruik van geperst en officieel gestempeld zout als betaalmiddel tegen een koers van veertig baren zout per goudstaaf. Vandaag zijn zout en vee uit het betalingsverkeer verdwenen, maar ze blijven wel leven in ons taalgebruik, denk maar aan woorden als salaris en soldij (van het Latijn – sal, en het Franse sel, salé) en het Engelse fee (fooi, vergoeding) dat verwant is met het woord vee!

Wetenschappers zijn het niet altijd eens over de ontwikkeling van geld. De meesten nemen aan dat uit eenvoudige ruil van goederen een georganiseerde ruilhandel groeide waarbij een bepaald voorwerp, bij ieder volk een ander voorwerp, als betaalmiddel gold. Het werd na verloop van tijd opgesplitst in kleinere delen, kreeg stempels en waardenmerken en evolueerde zo naar ons vertrouwde geld.

Een duidelijk onderscheid lag in de aard der goederen waar de handel mee beklonken werd. Tabak uit Amerika, diertanden uit Afrika (ivoor) en schelpen uit Azië (paarlemoer) gingen onder de titel 'natuurlijke producten' de handel in. Zijden stoffen (zijderups) uit China, rafia's van Centraal-Afrika en metalen bijen van de Kelten (Europa) schoven in de categorie: bewerkte producten.

Vooraf de Kelten, het roodharig en blauwogige volk, de Indo Germaanse stam uit Midden-Europa, droegen de goedkeuring van de Romeinen in hun vaandel mee. Zij waren noeste werkers in hun mijnen, die op magische wijze de gedelfde erts in metalen konden omzetten. In hun smederijen ontsproongen uit gloeiende kolen de paarden-

hoef, de bijl, de knots en wielen (groot en klein). Nu nog leven vele Kelten in o.a. Schotland met een of twee smidsen in het dorp.

In de geschiedenis van het geld heeft metaal een hoofdrol gespeeld. Dankzij de wezenlijke eigenschappen, zoals verdeelbaarheid en duurzaamheid, was het ideaal om wijd verspreid te worden.

Van grillige en primitieve vormen ging het over naar de huidige munt.

Crisis of niet: iedere dag lezen we iets over geld in de krant, horen op de radio gerommel in de spaarpot en zien op TV de vergadering die de munt moet recht houden.

Hier stop ik, volgende keer meer over hetgeen u niet gelukkig maakt.

Elly de Bruijn

Vrienden van het Karrenmuseum

Dankzij de "Vrienden van het Karrenmuseum" heeft het museum elk jaar extra middelen om zijn museumwerking te ondersteunen. Het aantal sympathisanten stijgt nog steeds en we hopen dit nieuwe toeristische seizoen wederom een nieuw aantal leden te mogen begroeten.

Door dit lidmaatschap ontvangt u een aantal aantrekkelijke voordelen. Er zijn de volgende 3 formules:

Basisformule (€ 20,-)

Als vriend van het Karrenmuseum kunt u steeds het museum gratis bezoeken, ook tijdens evenementen. Bovendien ontvangt u vier keer per jaar de digitale nieuwsbrief.

Gezinsformule (€ 30,-)

Met de gezinsformule kunt u met uw partner en maximaal twee kinderen het Karrenmuseum steeds gratis bezoeken, ook tijdens evenementen. Bovendien ontvangt u vier keer per jaar de digitale nieuwsbrief.

Exclusief lid (€ 100,-)

Als exclusief lid kunt u met uw partner en maximaal twee kinderen het Karrenmuseum steeds gratis bezoeken, ook tijdens evenementen. U wordt ook

persoonlijk uitgenodigd voor recepties van het Karrenmuseum. Bovendien ontvangt u vier keer per jaar de digitale nieuwsbrief.

Meer informatie over "Vrienden van het Karrenmuseum" kunt u steeds verkrijgen bij de medewerkers van het Karrenmuseum, info@karrenmuseum.be of telefonisch 03 667 11 42.

U kunt het bedrag van uw gekozen formule contant betalen of overschrijven via Iban-nummer BE82 7785 9782 2068 en Bic-code GKCCBEBB, met vermelding van de naam voor wie het lidmaatschap bestemd is.

Na ontvangst van betaling sturen wij u per post uw exclusieve ledenkaart.

Leo van den Berg

	Drankhandel Van Oevelen	
	architecten HECTORS & VAN LAER	Verzekering Kredieten Beleggen Bankzaken SDS www.groepsds.be
	 Meubelen Theuns	
		Meeusen Kalmthout www.meeusen.bmw.be
	DANK AAN ONZE SPONSORS	
		

”Drukwerk aan verlaagd tarief”

Verantwoordelijke uitgever: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Heemhuis
Moerkantsebaan 48
2910 Essen

Afgiftekantoor: 2910 Essen 1
P 706 392

België—Belgique P.B.—PP 2910 ESSEN BC 30355
--

'T SPYCKERTJE
Driemaandelijks tijdschrift van de
Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw

2de trimester 2013

28ste jaargang nr 2

BESTEMMELING:

Indien onbesteld gaarne terugzenden aan: Koninklijke Heemkundige Kring Essen vzw
Moerkantsebaan 48
2910 Essen

Tel. 03/667.73.90 - e-mail: heemhuis@skynet.be
www.heemkundigekringessen.be